

5 ఎవడయితే నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాడో	అమ్మా మని సెతగ్నా (5)	أَمَّا مَنِ اسْتَغْلَىٰ ٥
6 అతనిపై నువ్వు ఎంతో శ్రద్ధ చూపుతున్నావు.	ఫ అనఁత లహా తస్యద్దా (6)	فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ٦
7 వాడు గనక దిద్దుబాటు చేసుకోకపోతే, ఆ నింద నీపై లేదుకదా!	వమా అలైక అల్లా యజ్జెక్కా (7)	وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزِيَّكَ ٧
8 మరెవరయితే నీ దగ్గరకు(శ్రద్ధగా) పరుగెత్తుకుంటూ వస్తున్నాడో,	వ అమ్మా మనఁ జాఅక యస్అ (8)	وَأَمَّا مَنِ جَاءَكَ يُسْغَىٰ ٨
9 దైవభీతి (కూడా) కలిగి ఉన్నాడో,	వ హవ యభషా (9)	وَهُوَ يَخْشَىٰ ٩
10 అతని పట్టేమో నువ్వు అశ్రద్ధ వహిస్తున్నావు.	ఫ అనఁత అన్హా తలహ్ (10)	فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ١٠
11 ఇది సరైనదికాదు. ఈ ఖుర్ఆను మాత్రం హితబోధ నిమిత్తమే ఉన్నది.	కల్లా ఇన్నహ తజ్జీకిరహ్ (11)	كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ١١
12 కాబట్టి, కోరినవారు దీని ద్వారా హితబోధను గ్రహించవచ్చు.	ఫ మనఁ షాఅ జెకరహ్ (12)	فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ١٢
13 అది గౌరవప్రదమైన సహీఫాల్లో (లిఖితమై) ఉన్నది.	ఫీ స్యుహుఫిమ్ ముకత్రమహ్ (13)	فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ١٣
14 అవి మహోన్నతమైనవి, పవిత్రమైనవీను.	మర్ఫూఅతిమ్ ముత్యహ్ హా (14)	مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ١٤
15 అది లేఖకుల (దైవదూతల) చేతుల్లో ఉంది.	బి ఐదీ సఫరహ్ (15)	بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ١٥
16 (వారు) మహిమాన్వితులు, మంచివారు కూడాను.	కిరామిమ్ బరరహ్ (16)	كِرَامٍ بَرَرَةٍ ١٦
17 మనిషి నాశనంగాను! ఎటువంటి కృతఘ్నుడు వాడు?!	కుతిలల్ ఇన్ఁసాను మా అక్ఫరహ్ (17)	قَتِيلَ الْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرًا ١٧
18 (అల్లాహ్) వాణ్ణి దేంతో పుట్టించాడు?	మిన్ అయ్యి సైజన్ ఖలకహ్ (18)	مِنْ آتِي شَيْءٍ خَلَقَهُ ١٨
19 ఒక్క వీర్య బిందువుతో(నే కదా)!	మిన్ సుత్యఫతిన్ఁ ఖలకహ్ హా (19)	مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ١٩

ح
ع
 పచ్చి మిరపకాయ (తినటం వల్ల గొంతు మంటతో) 'ఖరము'లోని ఖ లాగా కాకుండా గొంతును కాండించి పలికినట్లు ఖి అని ఉచ్చరించాలి. గొంతుక రంధ్రాన్ని మూస్తూ ఘ అంటాము కదా! అలాగా. ఒట్టి 'గ' అని కాదు పసికందు అగూc... అగూc... అన్నట్లు గటర్ గూc... అన్న పావురపు కూతలోని గ శబ్దం.

ق
ف
 కోడిపుంజు చేసే శబ్దం 'క్వొ... క్వా' ఆరబీ ఉచ్చారణకై ఏదైనా ఆడియో సహాయం తీసుకోగలరు. Fan (ఫ్యాన్)లోని 'F' లాగా.

<p>పుట్టించాడు! మరి అతనికి (కావలసినవి) తగురీతిలో ఉండేలా నిర్ధారించాడు.</p>	<p>కద్దరహ్ (19)</p>	
<p>20 ఆపైన అతని కొరకు మార్గాన్ని సులభతరం చేశాడు.</p>	<p>తుమ్ము సుబీల యస్సరహ్ (20)</p>	<p>تَمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَ ۞</p>
<p>21 అటుపిమ్మట అతనికి చావు నిచ్చాడు. ఆ తరువాత అతన్ని సమాధిలోనికి చేర్చాడు.</p>	<p>తుమ్ము అమాతహూ ఫ అక్బరహ్ (21)</p>	<p>تَمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهَا ۞</p>
<p>22 మరి తాను కోరినప్పుడు అతన్ని బ్రతికించి లేపుతాడు.</p>	<p>తుమ్ము ఇజ్ షాఅ అన్షరహ్ (22)</p>	<p>تَمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۞</p>
<p>23 ఎంతమాత్రం కాదు. అసలతను ఇంతవరకూ దైవాజ్ఞలను నెరవేర్చనేలేదు.</p>	<p>కల్లా లమ్మా యక్ద్వి మా అమరహ్ (23)</p>	<p>كَلَّا لَهَا يَفْقَهُ مَا أَمَرَ ۞</p>
<p>24 అయితే ఈ మనిషి తాను తినే ఆహారాన్ని కూడా కాస్త చూడాలి.</p>	<p>ఫల్ యన్జ్యోరిల్ ఇన్సాను ఇలా త్యఅమిహ్ (24)</p>	<p>فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۞</p>
<p>25 మేము పుష్కలంగా నీటిని కురిపించాము.</p>	<p>అన్నా స్యబబ్నల్ మాఅ స్యబ్బా (25)</p>	<p>إِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۞</p>
<p>26 మరి నేలను అద్భుతమైన రీతిలో చీల్చాము.</p>	<p>తుమ్ము షక్కైన్న్ అర్ద్య షక్కా (26)</p>	<p>تَمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۞</p>
<p>27మరి అందులో ఆహార ధాన్యాన్ని ఉత్పన్నం చేశాము.</p>	<p>ఫ అమ్బత్నా ఫీహా షబ్బా (27)</p>	<p>فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۞</p>
<p>28 ద్రాక్షపండ్లను, కూరగాయలను,</p>	<p>వ ఇనబౌ వ కద్వబా (28)</p>	<p>وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۞</p>
<p>29 జైతూను (అలివ్), ఖర్జూర పండ్లను (పండించాము).</p>	<p>వ జైతూనా వ నఖ్లా (29)</p>	<p>وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۞</p>
<p>30 దట్టమైన తోటలను,</p>	<p>వ హదాఇక గుల్బా (30)</p>	<p>وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۞</p>

<p>ع అ ఇ ఈ ఊ ఊ = మామూలు 'అ, ఆ, ఇ, ఈ, ఊ, ఊ' లాగా కాకుండా గొంతుక రంధ్రాన్ని కొద్దిగా మూసి పలకాలి. ఉదా: లేగదూడ అరువులాగా.</p>	<p>ت 'త'కు - 'స'కు మధ్య నుండి ఉద్భవించే శబ్దం. ఉదా: త్సూనామీ, సంవత్సరం.</p>
<p>ز 'Zoo' లోని 'Z'మాదిరి.</p>	<p>ظ నాలుకను స్పృశ్నలాగా మలచి. మునిపళ్లను తాకుతూ గాలి విడుస్తూ బొడ్డుగా పలకాలి. జ్యేష్ఠు చాలా సాక్ష్యా ఉచ్చరించాలి.</p>

31 పండ్లు ఫలాలను, పచ్చిక బయళ్ళను (కూడా పండించాము).	వ ఫాకిహతః వ అబ్బా (31)	وَقَاكِهِمْ وَأَبَا
32 ఇదంతా మీకోసం, మీ పశువుల ప్రయోజనార్థం (చేశాము).	మతాఅల్ లక్కుమ్ వ లి అన్అ మికుమ్ (32)	مَتَاعًا لَكُمْ وَلَا نَعَامِكُمْ
33 (గూబ గుయ్యమనిపించే) గావు కేక (అంటే ప్రళయం) వచ్చినప్పుడు....	ఫ ఇజా జాఅతి స్వాళ్ళహ్ (33)	فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ
34 ఆ రోజు మనిషి తన (స్వంత) సోదరుని నుండి పారిపోతాడు.	యోమ యఫిర్దుల్ మర్ఉ మిన్ అఖీహ్ (34)	يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ
35 తన తల్లి నుండి, తండ్రి నుండి,	వ ఉమ్మిహ్ వ అబీహ్ (35)	وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ
36 తన భార్య నుండి, తన పిల్లల నుండి (పారిపోతాడు).	వ స్వాఫ్హిబతిహ్ వ బనీహ్ (36)	وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ
37 ఆ రోజు ప్రతి ఒక్కరికీ తన సంగతి చూసుకోవటంతోనే సరిపోతుంది.	లి కుల్లి మ్రిజమ్ మిన్హమ్ యోమఇజిన్ఁ ఇతనుయ్ఁ యుగ్గీనీహ్ (37)	لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ
38 ఆ రోజు ఎన్నో ముఖాలు వెలిగి పోతుంటాయి.	వుజూహయ్ఁ యోమఇజిమ్ మున్ఫిరహ్ (38)	وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ
39 (తమకు వినిపించబడిన శుభ వార్తపై) నవ్వులు చిందిస్తూ, ఆనందంలో తేలియాడుతూ ఉంటాయి.	ద్వాహికతుమ్ మున్తబ్షిరహ్ (39)	صَاحِبَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ
40 మరెన్నో ముఖాలు ఆనాడు దుమ్ము కొట్టుకుని ఉంటాయి.	వ వుజూహయ్ఁ యోమఇజిన్ అలైహ్ గబరహ్ (40)	وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيَّهَا غَرَرَةٌ
41 వాటిపై నలుపు ఆవరించి ఉంటుంది.	తర్హకుహ్ కతరహ్ (41)	رَّهَقَهَا قَتَرَةٌ
42 వారే అవిశ్వాసులు, దుర్జనులు.	ఉలాఇక హముల్ కఫరతుల్ ఫజరహ్ (42)	أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ